

[Helle Degn]

res hverdag til at hænge sammen gør, at de må ty til sådanne midler.

Vi ser også, at et stadig stigende antal børn får volden ind på livet i deres hverdag og dagligdag. Følelsesafstumpethed og desperation fører til en adfærd med vold som udgangspunkt, og det er noget af det, som vi giver videre til den næste generation af børn, noget af det, som vi må forhindre, noget af det, vi må bygge nogle muligheder op for at afværge.

Jeg kan ikke også nå at komme ind på, hvad incestforhold betyder for vore børn; skammen, som de børn, der bærer dette forhold til daglig, skal leve med, ødelægger deres liv og deres forhold til det andet køn – en problemstilling, som jeg tror vi er nødt til at gøre mere synlig for at hjælpe mange børn og mange familier. Tavsheden, som omgiver dette problem, kan vi ikke blive ved med at acceptere.

Jeg tror, det er vigtigt, at man tager fat på disse forhold, og jeg håber, at det udvalg, som ministeren vil nedsætte, i større udstrækning vil give anvisninger på det forebyggende miljømæssige arbejde, som de lokale sociale myndigheder kan gå i gang med for at støtte vore børn og familier.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Det er til fru Mette Groes. Mig bekendt er revselsesretten i Danmark ikke afskaffet. Der var et lovforslag for et års tid siden om, at man ikke måtte begå vold imod børn – noget, som ingen anstændige mennesker kan være uenig i at man naturligvis ikke skal – men hvad angår selve revselsesretten, har jeg i hvert fald ikke forstået det på samme måde, som fru Mette Groes har forstået det.

(Kort bemærkning).

Mette Groes (S):

Jo, den er godt nok afskaffet, men det er gået meget stille af, og det gør, at jeg synes, justitsministeren skal gøre et stykke propagandaarbejde for at få folk til at forstå det. Det er min opfattelse, at det er holdningen til, om man skal slå børn, eller man ikke skal det, der er afgørende for, om man gør det eller ikke gør det. Men jeg tror, det, fru Pia Kjærsgaard tænker på, er, at der ikke er no-

gen sanktioner forbundet med det. Det er der heller ikke, og det er også derfor, at den moralske holdning bliver så afgørende, og at regeringen bakker op om det, der er sket herinde i Tinget. Det er vigtigt for forståelsen ude omkring ikke blot hos forældrene og børnene, men også hos de myndigheder, der har med dem at gøre, f.eks. i socialforvaltningerne på amtsplan og de andre juridiske instanser, som er blandet ind i sådan nogle sager.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Det er fru Helle Degn, der får mig op på talerstolen, for hun fastslog, at faderen var blevet en mormor; jeg er sådan lidt overrasket over den nye situation, jeg er kommet i. Vore fire børn har både en far og en mor, og de har også både en mormor og farmor. Jeg kunne måske have forstået det, hvis jeg var blevet til noget andet, at det var en farmor, men en mormor er jeg sådan lidt overrasket over. Er det en generel udtalelse? Sådan lød det. Hvad bygger denne for mig lidt specielle udtalelse på? Det synes jeg det ville være interessant at få uddybet. Er det logivning, er det arbejdsmarkedets parter, er det fru Helle Degn, eller hvad er det, der fastslår den nye situation?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Denne debat rækker jo vidt, må man sige. Men hvad angår revselsesretten, vil jeg advare imod det, jeg godt ved er Socialdemokratiets indstilling, nemlig at man begynder at indføre sanktionsmuligheder. Hvis fru Mette Groes mener, at revselsesretten er afskaffet, er det på et meget dårligt grundlag, at man vedtager en lov, hvor der ikke er nogen sanktionsmuligheder overhovedet. Men jeg kan forstå, at fru Mette Groes og Socialdemokratiet vil have, at endnu flere børn skal tvangsfjernes, for det er det, der bliver resultatet, hvis der kommer de sanktionsmuligheder ind i det, at de offentlige myndigheder kan blande sig endnu mere i forholdene, end de gør for tiden, og det synes jeg ærlig talt ikke er særlig anstændigt. Skal vi til at have svenske tilstande, hvor børn kan anmelde deres forældre? Jeg synes, det er et meget